Рис. 1. *Показники для застосування управління «за результатами»*

Другий варіант є більш складним, оскільки передбачає попереднє визначення інтегральних показників для кожного напрямку діяльності організації. Разом з тим, застосування саме другого варіанту відкриває широкі можливості для застосування матричних методів та кластерного аналізу в процесі застосування управління «за результатами».

Найбільш перспективним напрямком впровадження описаних рекомендацій є обґрунтування стратегії розвитку корпоративних суб'єктів, що мають складну організаційну структуру і потребують покращення якості стратегічного управління.

Джерела та література

1. Гребінчук О. М. Стратегічне, тактичне та оперативне управління виробництвом машинобудівних підприємств. *Ефективна економіка.* 2010. № 10. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2010_10_17
2. Рачинський А. Стратегічне управління в контексті сучасних західноєвропейських підходів. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України.* 2009. Вип. 3. С. 12−20. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadu_2009_3_4
3. Чухлата Ж. Г. Особливості стратегічного управління підприємством в сучасних умовах. *Вісник економіки транспорту і промисловості.* 2018. № 62. С. 362−367. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vetp_2018_62_49
4. Юрченко Ю. О. Еволюція практики стратегічного управління. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки.* 2019. № 1. С. 222−229. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vchnu_ekon_2019_1_42

Тарасюк А. − студентка
Науковий керівник: к. е. н., доц. Л. Шостак
Волинського національного університету імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна

Управління бізнес-процесами на підприємстві

Останні роки у вітчизняні економіці характеризуються нестабільним зовнішнім середовищем, несприятливою політичною ситуацією, жорсткою конкуренцією в окремих сферах на-

© *Тарасюк А., 2020*

ціональної економіки, погіршенням фінансово-економічної безпеки підприємств тощо. Адекватною реакцією вітчизняного бізнесу стає використання бізнес-процесів у діяльності підприємств, на засадах взаємоузгодженості операцій, що спрямовані на досягнення максимального ефекту від діяльності.

Основними передумовами ефективного управління бізнес-процесами є застосування синтезу управлінських концепцій та прийомів, комплекс яких забезпечує превентивне нівелювання негативного впливу факторів фонового та ділового оточення і є потужним інструментом посилення конкурентних позицій підприємств, що виявляється у збільшенні економічних вигод та зростанні ринкової частки. Управління бізнес-процесами спроможне забезпечити оперативне та адекватне реагування на зміни зовнішнього середовища та внутрішнього стану туристичних підприємств, що дозволить узгодити взаємодію підрозділів і підвищити ступінь скоординованості виконання операцій, знизити витрати, підвищити продуктивність праці та якість обслуговування [1, 5].

Основні бізнес-процеси формуються в залежності від вимог споживачів. Виходом даних процесів є готова продукція або послуги, що реалізуються споживачам. В результаті реалізації підприємство отримує доходи та прибуток, за рахунок чого функціонує підприємство. В свою чергу виходи обслуговуючих бізнеспроцесів направлені на забезпечення основних. Механізм забезпечуючих бізнес-процесів формується в залежності від вимог підприємства. Важливі для підприємства бізнес-процеси розвитку. Механізм формується на основі умов зовнішнього середовища та покликаний адаптувати існуючі бізнес-процеси в залежності від впливу мінливих зовнішніх факторів [2].

Для формування та використання бізнес-процесів на підприємстві обов'язково складається бізнес-модель, яка повинна враховувати всі елементи розвитку бізнесу, його позитивні сторони та «вузькі» місця, яув повинна враховувати як функціональний, так і ресурсний блок системи управління підприємством. Не варто ототожнювати ці два поняття, оскільки бізнес-модель є елементом бізнес-проесу на підприємстві і є так званою послідовністю дій для подальшого ефективного та швидкого розвитку бізнесу.

При побудові бізнес-процесів в першу чергу необхідно визначити мету та ціль, їх синтез із загальною бізнес-системою підприємства, оскільки неузгодженість інтересів може призвести не до розвитку бізнесу, а до його занепаду. Основою усіх бізнес-процесів вітчизняних підприємств повинні бути цілі розвитку, орієнтовані на модернізацію, удосконалення та інноватівність бізнесу, його адаптацію до мінливості зовнішнього середовища та споживчого попиту.

Джерела та література

1. Мельниченко С. В., Шеєнкова К. А. Управління бізнес-процесами в туризмі: монографія. Київ: Київ. нац. торг.- екон. ун-т, 2015. 264 с.
2. Тур В. О., Матусевич А. С. Управління бізнес-процесами на підприємстві. *Ефективна економіка.* URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/6_2018/59.pdf

Терлецька В. − к. е. н., асист.
кафедри ММП
Національний університет
«Львівська політехніка»
м. Львів, Україна

Практика формування венчурних структур: зарубіжний досвід

На сьогодні виділяють дві моделі венчурного фінансування: американська та європейська моделі, що є принципово відмінними, а різниця полягає у процесі формуванні венчурних

© *Терлецька В., 2020*